

[Herluf Rasmussen.]

meldte sig aktivt i modstandskampen, og blandt andet ved sit positive arbejde i frihedsrådets første kommandoudvalg kom han i et modsætningsforhold til den lille stab, som den illegale hærledelse dengang kaldtes.

Hvorfor skulle en fremtrædende modstandsmand myrdes, og hvem gav ordren? Selv om begivenheden nu ligger 16 år tilbage, har det den allerstørste interesse, at disse spørgsmål bliver besvaret igennem en undersøgelse, foranlediget af justitsministeriet og gennem politiet, hvor sagen rettelig hører hjemme. Den højtærede forsvarsminister har udtalt, at han vil overveje en undersøgelse, men efter min opfattelse må der blive tale om en rent politimæssig undersøgelse, da der efter de fremkomne oplysninger foreligger tilskyndelse til en i straffelovsmæssig henseende alvorlig kriminel handling. Af hensyn til retssikkerheden i vort land kan det ikke være sådan, at det ikke får følger, når man offentligt fremdrager en sag om tilskyndelse eller ordre til drab på en navngiven person. Politiet og hermed den højtærede justitsminister må rent ud sagt ud af busken i denne sag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal ikke falde for fristelsen til at kommentere den forbløffende tale, det ærede medlem her tillod sig at holde som motivering for sit spørgsmål, men skal i hvert fald i denne omgang begrænse mig til at give det ærede medlem det svar, som jeg har aftalt med den højtærede forsvarsminister.

Efter retsplejelovens regler — jeg har forstået, at det ærede medlem er fuldt fortlørlig med indholdet af denne lov — er det politiets pligt at efterforske stafbare handlinger, så snart der opstår rimelig formodning om, at sådanne er forøvet. Sådant står der i loven, ærede medlem. De i Information meddelte oplysninger forekommer mig dog ikke at give grundlag for at starte en politimæssig undersøgelse. Selv om de meddelte oplysninger om det, der faktisk er passeret, måtte være rigtige, giver disse efter mit

skøn ikke rimelig formodning om, at den omtalte plan skulle være af forbryderisk karakter. Hertil kommer, at den ikke blev bragt til udførelse, og at der er forløbet ca. 17 år, siden begivenheden skulle have fundet sted.

Under disse omstændigheder finder jeg ikke tilstrækkelig anledning til at foranledige, at der indledes politimæssig undersøgelse. Derimod er jeg vidende om, at forsvarsministeren på grundlag af de foreliggende oplysninger vil lade foretage afhøring af personer, der må formodes at have kendskab til sagen.

Formanden: Spørgsmålet er sluttet.

Herluf Rasmussen: Må jeg bede om ordet?

Formanden: Hvis det ærede medlem ønsker at svare, må han forlange ordet med det samme. Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen har ordet.

Herluf Rasmussen: Den højtærede justitsminister talte om en rimelig formodning. Jeg ved ikke, hvem der skal afgøre, hvad der kan underbygge en rimelig formodning, men når der fremsættes så alvorlige sigtelser, som tilfældet er, synes jeg, man bør skride til værket og også gennem justitsministeriet foretage en undersøgelse af denne mildest talt kedelige sag. Jeg vil igen henvise til, at justitsministeriet tidligere gentagne gange har ladet foretage efterforskning i likvideringssager.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det er rigtigt, at der har været foretaget en kriminel undersøgelse i visse likvideringssager, hvor det var klart at motivet var forbryderisk. Det er lige så klart, at modstandsbevægelsen tog ansvaret for likvideringer, der hvilede på et fejlskøn, og der er i den anledning i en halv snes tilfælde meddelt offentlig oprejsning. Når det ærede medlem spørger, hvem der afgør, om der foreligger en rimelig formodning, siger jeg dertil: det